

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114205949
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4114205949.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcov: v 1. rade B. R., bytom K. X, XXX XX K., v 2. rade Q. F., bytom G. XX, XXX XX K., v 3. rade Z. Q., bytom V. X, XXX XX K., v 4. rade Q.. V. U., bytom U. XXX/XX, XXX XX K., v 5. rade X. U., bytom V. K. XXX/XX, XXX XX K., v 6. rade J. U., bytom Q. XXX/X, XXX XX K., v 7. rade R. W., bytom B.. XX, XXX XX K., v 8. rade Z. J., bytom S. X/XX, XXX XX S., v 9. rade A. V., bytom P. XXX, XXX XX I. K. B., všetci zastúpení advokátskou kanceláriou Advokáti Heinrich s.r.o., Lombardiniho 22b, 831 03 Bratislava, IČO: 36865966, proti žalovaným: v 1.rade Rímskokatolícka cirkev Sídlná kapitula K., Hradné námestie č. 7, 950 50 K., zastúpenej: Advokátska kancelária Petruška&partners s.r.o., so sídlom Kupecká č. 148, XXX XX K., IČO: 47254882, v 2. rade Národná diaľničná spoločnosť a.s., Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava, IČO: 359190XX, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. J. Barát s.r.o., Školská 3, XXX XX K., IČO: 36868639, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej v.1 rade proti rozsudku Okresného súdu K. zo dňa 21. februára 2XX8 pod č.k. 8C 13/2XX4-299 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa žalovanej v 1.rade v časti určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a v časti náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalobcovia v1. až 9. rade majú voči žalovanej v1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do dedičstva po neb. H. J., rod. J. nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX, patria nehnuteľnosti a to parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 m2, zapísaná v LV č. XXXX pre kat. úz. Q. , obec K., okres K. , ako aj parc.č. XXXX/XX, orná pôda o výmere 7530 m2 a parc. č. XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 2500 m2 , tak ako boli vytvorené na základe geometrického plánu č. XX/XXXX vyhotoveného H.. B. V. dňa XX.XX.XXXX, overeného Správou katastra K. dňa 18.11.2009, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku. Žalobcovia majú nárok voči žalovaným v 1.a 2.rade na plnú náhradu trov konania.

V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa žalobou domáhali, aby súd určil, že do dedičstva po neb. H. J. patria nehnuteľnosti v kat. úz. Q., ktoré sú v geometrickom pláne č. XX/XXXX označené ako novovytvorená parc.č. XXXX/XX, orná pôda o výmere 7530 m2 a novovytvorená parc. č. XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 2500 m2 a v LV č. XXXX pre kat. úz. Q. , obec K., okres K. zapísaná parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 m2. Žalobu odôvodnili tým, že neb. H. J. predmetné nehnuteľnosti získala na základe prídellovej listiny B. č. XX/XXXX zo dňa 05.05.1958, ktorou jej boli pridelené nehnuteľnosti v kat. úz. Q., označené ako parc.č. XXXX/XX roľa o výmere 0,5000 ha a parc.č. XXXX/XX roľa o výmere 0,5000 ha. Zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pre prídeltu

do pozemkovej knihy vykonaný nebol. Právnymi nástupcami neb. H. J. sú žalobcovia. Nehnuteľnosti neboli predmetom dedičského rozhodnutia.

1.2. Z vykonaného dokazovania zistil, že na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. sú zapísané parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 41515 m² a parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 17 m², vedené ako vlastníctvo Rímskokatolíckej cirkvi Sídelná kapitula K.. Na LV č. XXXX pre kat.úz. Q. je zapísaná parc.č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 16769 m² ako vlastníctvo Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., Mlynské Nivy 45, Bratislava. Podľa geometrického plánu č. 61/2009 zo dňa 11.11.2009 je zrejmé, že z časti parc. č. XXXX/X, zapísanej v LV č. XXXX bola vytvorená parc. č. XXXX/XX o výmere 7530 m² a z časti parc.č. XXXX/X zapísanej v LV č. XXXX bola vytvorená parc.č. XXXX/XX o výmere 2500 m². Parc.č. XXXX/X o výmere 17m², zapísaná v LV č. XXXX je duplicitne zapísaná v prídelovej listine B.č. XX/XXXX ako časť parc.č. XXXX/XX v prospech H. J., novovytvorená parc.č. XXXX/XX je zapísaná v LV č. XXXX ako časť parc.č. XXXX/X a duplicitne v prídelovej listine B.č. XX/XXXX ako časť parc.č. XXXX/XX a XXXX/XX v prospech H. J. a novovytvorená parc.č. XXXX/XX je zapísaná v LV č. XXXX ako časť parc.č. XXXX/X a duplicitne v prídelovej listine B. č. XX/XXXX ako časť parc.č. XXXX/XX a XXXX/XX v prospech H. J.. Vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam je teda duplicitne zapísané a to jednak ako vlastníctvo žalovaných v LV č. XXXX a LV č. XXXX pre kat.úz. Q. a jednak v prídelovej listine B.č. XX/XXXX ako vlastníctvo právnej predchodkyne žalobcov neb. H. J..

Prídelová listina označená B.č. XX/XXXX bola vydaná dňa 5. mája 1958 Okresným národným výborom v Nitre. Na jej základe bola H. J. pridelená parc.č. XXXX/XX roľa o výmere 0, 5000 ha a parc.č. XXXX/XX roľa o výmere 0, 5000 ha, za prídelovú cenu spolu 2 000 Kčs. V prídelovej listine je uvedené, že je vkladnou listinou v zmysle § 11 zák.č. 90/1947 Zb. a podľa predpisu nového občianskeho zákonníka netreba na nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam zápis v pozemkovej knihe. Na základe prídelovej listiny prídelca nadobúda vlastníctvo k prideleným nehnuteľnostiam dňom ich odovzdania. Z Návrhu na pridelenie pôdy a budov pre kat.úz. Q. vyplýva, že dňom prevzatia prídelu bol 1.október 1948. Z Konečného prídelového plánu z rozvrhom prídelových cien a splátkovým plánom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 16. marca 1953 vyplýva, že pod č. 61 je ako prídelca parc.č. XXXX/XX a XXXX/XX uvedená H. J., manželka zomrelého V.. Dňa 29.07.1959 právna predchodkyňa žalobcov H. J. podpísala na MNV v Q. zápisnicu o prídele a odovzdaní pôdohospodárskeho majetku v obci Q. v prospech nového nadobúdateľa Štátny majetok n. p. K. - D.. Dňa 06.06.1995 podal Biskupský úrad v Nitre na Katastrálny úrad O., Správa katastra K. žiadosť o zápis vlastníctva a založenie LV na nehnuteľnosti zapísané v pkn. vl. č. XXX pre kat.úz. Q. s odôvodnením, že vlastníctvo nehnuteľností v pkn.vl.č. XXX neprešlo na štát a zostalo zachované rímskokatolíckej cirkvi. Správa katastra K. tomuto návrhu vyhovel a vlastníctvo žalovanej v 1.rade záznamom obnovila pod Z 2563/1995- 62/95 a vykonala zápis parc.č. XXXX do LV č. XXXX. Z časti pôvodnej pozemknížnej parc.č. XXXX zapísanej v LV č. XXXX, ktorá zanikla, bola v roku 2005 na základe GP č. 182/2005 okrem iných novozameraných parciel vytvorená aj parc.č. XXXX/X o výmere 76484 m² (Z 6746/05-114/06) a v roku 2008 na základe GP č. 2059/2008 bola z časti parc.č. XXXX/X vytvorená parc.č. XXXX/X o výmere 16769 m².

Dňa 21.06.2011 žalovaná v 1. rade uzavrela so žalovanou v 2. rade kúpnu zmluvu č. 30201/001P/2011/MLYN/1528/AKO. na základe ktorej odpredala okrem iného aj nehnuteľnosť parc.č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 16769 m². Správou katastra K. bol povolený vklad vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti v prospech žalovanej v 2.rade rozhodnutím pod č. V 5322/11 zo dňa 26.09.2011. Predmetná nehnuteľnosť je tak v LV č. XXXX pre kat. úz. Q. vedená ako vlastníctvo Národnej diaľničnej spoločnosti a.s., Mlynské Nivy č.45, O., IČO: 35919001.

Právna predchodkyňa H. J., nar. dňa 06.10.1901 zomrela dňa XX.XX.XXXX. Z dedičského rozhodnutia D 587/1964-11 zo dňa 28.05.1964 vyplýva, že sporné nehnuteľnosti, neboli predmetom dedičského rozhodnutia. Právnymi nástupcami neb. H. J. boli jej deti B. R., Q. F., Z. Q., U. U., R. W. a V. J., ktorý zomrel a jeho právní nástupcovia sú jeho deti Z. J. a A. V.. V priebehu konania dňa XX.XX.XXXX zomrela U. U. a právnymi nástupcami sú jej deti Q.. V. U., X. U. a J. U..

Ďalej uviedol, že v pkn. vl. č. XXX pre kat. úz. Q. je v časti A. Majetková podstata pod č. 31 zapísaná parc.č. XXXX o výmere 17 jutár a 1011 siah. V časti B. Vlastníctvo, pod rad.č. 4 zo dňa 30. 10. 1924 č. XXXX je uvedené, že na základe uznesenia Štátneho pozemkového úradu v Prahe pod č.j. 67297/24 II./4 poznamenáva sa, že nehnuteľnosti pod rad. č. A. I. 1 - 19. 21 - 34 sú zabraté štátom, podľa zák. č. 215/1919 Sb. zo dňa 16. dubna 1919 a pod rad. č. 5 je poznamenané, že Československý štátny pozemkový úrad zamýšľa prevziať nehnuteľnosti pod rad. č. A. I. 1-19.21-34 podľa zák. č. 220/1922 Sb. zo dňa 13.07.1922. V časti B. Vlastníctvo, pod rad. č. 14 je uvedený zápis Čd 3142/1948 zo dňa 10. mája 1948, že nehnuteľnosti podliehajú revízii podľa zák. č. 142/1947 Sb. a pod rad.č. 15 je zápis zo

dňa 8. augusta 1948 Čd 4564/1948, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave číslo B 226/48 - I./D učeného na základe ustanovení zák. č. 142/1947 Sb. v znení zák. č. 44/1948 Sb. a vl. nar. č. 1/1948 Sb., v znení vl.nar. č. 90/1948 Sb., ako aj v zmysle § 2 a nasl. zák.č. 329/1920 Sb., v znení zák. č. 220/1922 Sb. poznamenáva sa, že nehnuteľnosti na strane A Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a že tieto sú predmetom revízie podľa zák. č. 142/1947 Sb. v znení zák. č. 44/1948 Sb. Zo zápisnice zo dňa 14.09.1948, napísanej v úradnej miestnosti MRK v Q. vyplýva, že bolo prevedené prídellové pokračovanie na pôdohospodárskom majetku Nitrianskej sídelnej kapituly v kat. úz. Q., v zmysle Smerníc Povereníctva pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, č. jed. B-6177/48-prez. zo dňa 2.júna 1948, ktorý bol Revíznou komisiou pri Ministerstve zemedelstva čí. 53.150/48-IX/R-12 zo dňa 21.júna 1948 určený pre účely pozemkovej reformy, pričom ide o pôdohospodársky majetok zapísaný v pkn. vl. č. XXX a medzi konkrétne uvedenými parcelami sa nachádza i parc.č. XXXX. Zo zápisnice zo dňa 27.10.1948, napísanej v úradnej miestnosti MRK v Q. vyplýva, že bolo prevedené odovzdanie prídellov nadobúdateľom z revízneho majetku Nitrianskej sídelnej kapituly, ktorý sa nachádza v kat. úz. Q.. Konštatuje sa, že ide o pôdohospodársky majetok, ktorý bol revíznou komisiou pri Ministerstve zemedelstva v Prahe pod č. 53.150/48-IX/R-12 zo dňa 21. júna 1948 určený pre prídellové pokračovanie. Predmetný majetok je zapísaný vo vlož. čís. XXX. Nadobúdatelia preberajú predmetné nehnuteľnosti so spätnou platnosťou od 1. októbra 1948, tak ako tieto rozdelila MRK. Jednotlivé parcely boli prídellom v prírode ukázané a taktiež i na grafickom pláne. Jednotlivé parcely vytýčila Poľná skupina P-21. Z grafického plánu na rozdelenie majetku Nitrianskej kapituly v Q. zo dňa 10.09.1948 je zrejmé, že z pkn. parc.č. XXXX boli vytvorené viaceré parcely určené na prídell, ktoré boli označené podlomením a to ako parc.č. XXXX/X-19. V grafickom pláne je vyznačená aj parc.č. XXXX/XX a XXXX/XX.

1.3. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 137 písm. c) CSP (pôvodne § 80 písm. c) OSP, § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), § 124 OZ, § 126 ods.1 OZ, § 129 ods.1 OZ, § 130 ods.1 OZ, § 134 ods. 1 OZ a uviedol, že žalobcovia majú na podaní žaloby naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) CSP pre existujúcu objektívnu právnu neistotu, keď vo vlastníckych dokladoch sú zapísané žalované v 1. a 2 rade, avšak na základe prídellovej listiny sa stala vlastníčkou ich právna predchodkyňa. Zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti možno dosiahnuť iba prostredníctvom žaloby o určenie vlastníckeho práva.

Žalobcovia ako právni nástupcovia neb. H. J. odvodzujú svoje právo od prídellovej listiny B.č. XX/XXXX zo dňa 5. mája 1958, na základe ktorej bola H. J. pridelená parc.č. XXXX/XX, roľa o výmere 0,5000n ha a parc.č. XXXX/XX, roľa o výmere 0,5000 ha. Výmery o vlastníctve pôdy vydané Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy a prídellové listiny vydané bývalými Okresnými národnými výbormi podľa zák. č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb. sú verejnými listinami preukazujúcimi vlastníctvo prídellovcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami pre zápis nadobudnutého vlastníctva do katastra nehnuteľností. Aby boli vkladuschopné, museli byť tieto listiny právne perfektné. Súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, ale môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný. Nulitným aktom je správny akt vydaný absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom, z ktorého nevznikajú žiadne právne následky. V danom prípade prídellovú listinu B.č. XX/XXXX vydal Okresný národný výbor v Nitre, v tom čase oprávnený subjekt na jej vydanie a vydal ju v medziach jeho právomoci. Je v nej uvedené, kto ju vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, obsahuje presné označenie nehnuteľnosti a podmienky, za ktorých sa pridelenie uskutočňuje. Prídellová listina bola opatrená pečiatkou orgánu, ktorý ju vydal a bola podpísaná. Túto prídellovú listinu obsahujúcu všetky náležitosti, treba považovať za perfektnú, má povahu verejnej listiny a je spôsobilá preukázať vlastnícke právo prídellovcu. Vzhľadom na uvedené mal za preukázané, že na základe prídellovej listiny B.č. XX/XXXX prídellovca H. J. nadobudla vlastníctvo k prideleným nehnuteľnostiam dňom ich odovzdania. Z Návrhu na pridelenie pôdy a budov pre kat.úz. Q. vyplýva, že dňom prevzatia prídellu bol 1.október 1948. Zápisnica spísaná na MNV Q. o prídelle o odovzdaní pôvodného majetku obci Q. zo dňa 24.07.1959 Štátnemu majetku n.p. K. - D. nemala za následok stratu vlastníckeho práva prídellovcu a je bez právneho významu, pretože odnímať pridelený majetok mohlo iba Povereníctvo SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu v prípade, že prídellovca nehospodáril so starostlivosťou riadneho hospodára na pridelených pozemkoch (§ 23 ods.2 nar. č. 104/1945 Sb), čo sa v danom prípade nestalo. Vzdanie sa prídellu na MNV preto nemohlo vyvolať žiadne právne účinky.

Ďalej uviedol, že pre posúdenie dôvodnosti žaloby bolo potrebné zaoberať sa i tým, či nehnuteľnosti ktoré sú predmetom konania prešli na štát. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetné nehnuteľnosti boli predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zák. č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy. Z toho vyplýva, že vlastníctvo pôvodnému pozemnoknižnému vlastníkovi - Nitrianska sídelná kapitula bolo odňaté a prešlo na štát. Zo zápisu z pkn.vl.č. XXX pre kat.úz. Q. pod p.č. 15 vyplýva, že všetky nehnuteľnosti zapísané na A strane pozemno-knižnej vložky sú predmetom revízie prvej pozemkovej reformy so znením zamýšľaného prevzatia za použitia okrem iného aj zák. č. 329/1920 Sb. o prevzatí a náhrade za zabraný majetok pozemkový (zákon náhradový). Podľa § 9 cit. zákona poznámka zamýšľaného prevzatia pôsobí ako poznámka zamýšľaného odpísania nehnuteľností, pokiaľ nezahrňuje všetky nehnuteľnosti vo vložke zapísané a spolu, ak sa týka všetkých nehnuteľností v pozemno-knižnej vložke zapísaných ako poznámka vyvlastnenia. Ak nie sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti zapísané v pkn. vložke, má sa za to, že tie, ktoré sú predmetom poznámky, sa odpisujú z pozemno-knižnej vložky a teda na pozemno-knižnej vložke zapísaný vlastník už nemá právo k odpísaným nehnuteľnostiam. Ak sú teda predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti zapísané v pkn. vložke, má sa za to, že tie sú vyvlastnené. Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy pozemkový majetok získaný pre účely prídeltov je podľa tohto zákona určený spolu s ostatným zabraným majetkom, pokiaľ nebol alebo nebude podržaný štátom pre účely všeobecne prospešné (§ 10 záborového zákona) ani doposiaľ nebol prídelený, pre prídeltov subjektom v cit. ustanovení špecifikovaným. Z uvedeného je zrejmé, že majetok zabraný podľa zák. 142/1947 Sb. mohol byť buď prevzatý (podržaný) štátom pre účely všeobecne prospešné alebo bol určený pre prídeltov. Nehnuteľnosti zapísané v pkn vložke č. XXX boli predmetom prídeltov a parc. č.XXXX/XX a XXXX/XX bola prídeltová H. J.. Z ustanovenia § 28 zák. č. 329/1920 Sb. vyplýva, že ak rozhodol pozemkový úrad už skôr o prídeltov, zámene alebo scudzení prevzatých nehnuteľností do vlastníctva osôb iných, nie je potrebné previesť skôr príslušný vklad práva vlastníckeho pre štát a súdy prevedú na návrh pozemkového úradu právo vlastníckeho priamo na nadobúdateľa pozemkovým úradom ním označeného. Zák. č. 142/1947 Sb. v ust. § 17 odkazoval na procesný postup konania podľa zák. č. 215/1919 Sb. Záborového zákona, ktorý vydanie rozhodnutia k prechodu vlastníctva na štát nevyžadoval, stačilo teda priame konanie štátu. Inak povedané, ak bola prevzatá nehnuteľnosť prídeltová do vlastníctva iných osôb, t.j. prídeltovcov, nebolo potrebné vykonať skôr, ako boli nehnuteľnosti prídeltové, vklad vlastníckeho práva na štát a súdy prevádzali vlastníckeho právo priamo na prídeltovcu. Po zápise do pozemnoknižnej vložky, že nehnuteľnosti sú predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zák. č. 142/1947 Sb., nebolo možné po 01. 01. 1951 - po zániku účinku intabulácie (právoťvorných účinkov zápisov do pozemkovej knihy pre vklad vlastníckeho práva) považovať v pozemkovej knihe evidovaného vlastníka za hodnoverného vlastníka, keďže už bol možný prechod a prevod vlastníctva mimo tohto zápisu.

V tejto súvislosti poukázal na právoplatné rozhodnutia v konaniach vedených na súde pod sp.zn. 9C/233/2008 (rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 7 Co/35/2016-618) a sp.zn. 12C/271/2009 (rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8 Co/124/2016-726), kde sa riešili obdobné prípady určenia vlastníctva v prospech prídeltovcov nehnuteľností z pkn. vl. č.XXX pre kat.úz. Q. z toho istého obdobia, zapísaných t.č. na Rímskokatolícku cirkev Sídelnú kapitolu K. resp. ďalšie subjekty. Odvolací súd ohľadne odňatia nehnuteľností a ich prechodu na štát vyjadril jednoznačný právny názor, ktorý si súd prvej inštancie v tomto konaní osvojil.

V závere rozhodnutia uviedol, že s ohľadom na to, že žalovaná v 1.rade je od roku 1995 v katastri nehnuteľnosti vedená ako vlastníka nehnuteľnosti (parc.č. XXXX) na základe žiadosti o zápis vlastníctva na základe pozemnoknižnej vložky č. XXX k. ú. Q. s tým, že vlastníctvo nehnuteľností zapísaných v tejto pozemnoknižnej vložke zostalo zachované Rímskokatolíckej cirkvi, pričom žaloba v tejto veci bola podaná na súde prvého stupňa dňa 28.02.2014, bolo potrebné skúmať, či žalovaná nenadobudla vlastníckeho práva titulom vydržania za splnenia podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva titulom vydržania. I keď podmienka dĺžky vydržacej lehoty by bola splnená, nebolo splnená ďalšia podmienka nadobudnutia vlastníckeho práva titulom vydržania a to je dobromyseľnosť. V tejto súvislosti poukázal na hore citované rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, ktoré sa otázkou dobromyseľnosti zaoberali a vyjadrili názor, že o dobromyseľnosti možno hovoriť len tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu patrí a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ak Nitrianska sídelná kapitula stratila vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam v dôsledku revízie, nemohla sa domnievať, že jej vlastníckeho právo zostalo zachované a právny omyl držiteľa, vychádzajúci z jednoznačne formulovaného právneho predpisu nie je ospravedlniteľný. Nie je možné uvažovať o tom, že by pri svojom nesprávnom výklade zákona č. 142/1947 Sb. mohla zostať v

presvedčení, rovnako ani jej nástupca - Rímskokatolícka cirkev Sídlná kapitula K., že vlastnícke právo jej nebolo odňaté a od toho odvíjať prípadnú dobromyseľnosť pri vstupe do držby. Preto prihladajúc na právny názor súdu vyššej inštancie dospel k záveru, že žalovaná v 1.rade nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti ani titulom vydržania, z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok.

Ohľadne žalovanej v 2. rade poukázal na uzavretú kúpnu zmluvu so žalovanou v 1.rade o prevode parc. č. XXXX/X, ktorej vklad bol povolený pod č. V 5322/11 zo dňa 26.09.2011. Od uvedenej doby je v LV č. XXXX pre kat.úz. Q. zapísaná ako vlastníka parc.č. XXXX/X žalovaná v 2. rade. Vlastnícke právo od žalovanej v 1. rade nemohla platne nadobudnúť. Predávajúca Rímskokatolícka cirkev Sídlná kapitula K. v čase predaja nebola vlastníkom nehnuteľnosti, pretože nehnuteľnosti, z ktorých bola vytvorená aj parc.č. XXXX/X prešli na štát a v dôsledku revízie v zmysle zák.č. 142/1947 Sb. jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti zaniklo. Preto si nemohla obnoviť vlastníctvo v katastri nehnuteľností záznamom a nemohla k nej nadobudnúť vlastnícke právo ani titulom vydržania. Žalovaná v 2. rade tak nadobudla nehnuteľnosti od nevlastníka. S poukazom na zásadu, že nikto nemôže previesť na iného viac práv, než sám má, je takýto úkon absolútne neplatný. Na základe neho nemohlo dôjsť k platnému nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka zapísaného v liste vlastníctva je však nadobúdacím titulom, od ktorého možno odvíjať dobromyseľnosť, že mu nehnuteľnosť patrí. Preto aj v prípade žalovanej v 2. rade súd skúmal, či nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti titulom vydržania, ktorého okrem existencie nadobúdacieho titulu je podmienkou aj nepretržitá dobromyseľná a nerušená držba nehnuteľnosti po dobu 10 rokov. Žalovaná v 2. rade nehnuteľnosť nadobudla v roku 2011 na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy a od uvedenej doby nehnuteľnosť užívala dobromyseľne a nerušene až do roku 2014, kedy bola podaná predmetná žaloba. Nesplnila podmienku 10 ročnej vydržacej lehoty. Lehotu po ktorú užíval nehnuteľnosť právny predchodca žalovanej v 2. rade, t.j. časový úsek od roku 1995, kedy došlo k zápisu vlastníckeho práva záznamom v prospech žalovanej v 1. rade, do roku 2011, kedy bola nehnuteľnosť prevedená na žalovanej v 2. rade, nemožno započítať z dôvodu, že žalovaná v 1. rade nebola v tomto období dobromyseľná.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a posúdenia dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov bola podaná dôvodne a preto jej vyhovel.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP a úspešným žalobcom priznal nárok na plnú náhradu trov konania t.j. v rozsahu 100%.

2. Žalovaná v 1.rade podala proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. e), f), d), b) CSP. Namietala dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie majúce za to, že sporné nehnuteľnosti v rámci prvej pozemkovej reformy nikdy nemohol nadobudnúť štát a následne nimi disponovať a nakladať. Citovala z rozhodnutia ČSR in O. 9307/38, zo záverov Nástinu súkromného práva na Slovensku a podkarpatskej Rusi v tom, že zákon č. 142/1947 Sb. podrobil podľa § 1 ods. 1 úpravu pozemkového vlastníctva uskutočnenú zákonom č. 215/1919 revíziou.

Za rozhodujúce v danej veci považovala posúdenie zápisu poznámky o zamýšľanom prevzatí v pozemkových knihách. Uviedla, že tento inštitút nie je v z. č. 142/1947 Sb. zvlášť upravený, naopak tento zákon v naznačenom smere priamo (§ 14 ods. 3) odkazuje na náhradový zákon (§ 9 náhradového zákona). Oznámenie a poznámka zamýšľaného prevzatia sú potom upravené náhradovým zákonom (§ 2 až 4 a § 8 až 1 o tomto zákona). Z predpisov na ktoré sa z. č. 142/1947 Sb. výslovne odvoláva vyplýva, že samotným vyslovením záboru ani rozhodnutím o zamýšľanom prevzatí sa právna situácia vlastníkov dotknutých nehnuteľností nezmenila. Tak zmluvy o prevode zabraného majetku vyžadovali podľa § 7 záborového zákona schválenie pozemkovým úradom. Pokiaľ zákon sám výslovne pripúšťa, aby doterajší vlastníka s vecou disponoval, aj keď na základe úradného povolenia, znamená to, že zákon uznáva jeho vlastníctvo.

Titulom pre nadobudnutie vlastníctva je až poznámka (Vážny civilná časť, č. 6613), zamýšľané prevzatie, ktoré má iba upozorňovať tretie osoby na budúci možný prechod vlastníctva na štát. To sa opiera o skutočnosť, že pokiaľ nebol dôvodom vkladu vlastníckeho práva pre štát dohoda o prevzatí, je práve až poznámka prevzatia zákonným podkladom pre nasledujúci vklad vlastníckeho práva pre štát (§ 26 až 28 náhradového zákona). Ak bolo v pozemkových knihách poznamenané iba zamýšľané prevzatie, malo to podľa vtedajšej judikatúry iba evidenčný význam a nemalo to samo osebe žiadny vplyv na trvanie vlastníckeho práva pôvodného vlastníka. Rozhodujúce bolo prevzatie nehnuteľnosti, ktoré bolo podľa judikatúry totožné s vkladom vlastníckeho práva. Po nadobudnutí účinnosti z. č.

141/1950 Zb. sa už intabulácia pre vznik vlastníckeho práva nevyžadovala. S ohľadom na prechodné a záverečné ustanovenia z. č. 141/1950 Zb. (§ 562) k prechodu vlastníckeho práva na nadobúdateľa v prípade zmlúv uzatvorených skôr, ktoré neboli intabulované do pozemkových kníh došlo dňom účinnosti z. č. 141/1950 Zb. Tento záver platí aj pre prípady vzniku vlastníctva, kde to výslovne zákon stanovil. Pokiaľ podľa § 26 náhradového zákona, ktorý platil aj po účinnosti zákona č. 141/1950 Zb. prevzatie znamenalo vklad vlastníckeho práva pre štát do pozemkovej knihy a pokiaľ po účinnosti z. č. 141/1950 Zb. tomu tak už nebolo, predpokladom vzniku vlastníctva štátu k zabratým nehnuteľnostiam sa stáva úradné rozhodnutie ministerstva poľnohospodárstva. Preto rozhodujúce z hľadiska prechodu vlastníckeho práva na štát je to, či bolo vydané správne rozhodnutie o prevzatí a to či nadobudlo takéto rozhodnutie právoplatnosť. Nehnuteľnosti, ktoré tvoria predmet sporu nikdy na štát neprešli. Najdôležitejším atribútom akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré zaručuje jeho vykonateľnosť a záväznosť je, či nadobudlo právoplatnosť. Nebolo v konaní preukázané, že rozhodnutie Ministerstva ČSR zo dňa 21.6.1948, č. 53.150/48-IX/R-12 nadobudlo právoplatnosť a že sa nejedná len o archívny dokument bez akejkoľvek právnej záväznosti. Predmetné rozhodnutie malo byť vydané 21.06.1948. Podľa Uhorského obyčajového práva mal zápis do pozemkovej knihy konštitutívny charakter. Rozhodnutie do pozemkovej knihy zapísané nebolo, pretože nikdy nenadobudlo právoplatnosť. Nebolo a nie je právne záväzné. Ak existuje, musí byť zo strany súdu posúdené ako nulitný právny akt.

Ďalej uviedla, že žalobcovia sporné nehnuteľnosti odovzdali dňa 25.7.1959 zápisnične štátu. Nemohli preto splniť podmienky vydržania nehnuteľnosti. Z uvedenej zápisnice vyplýva, že sa prídelca H. J. vzdala prídelu, pozemky jej boli odňaté a odovzdané dňom 25.07.1959 novému nadobúdateľovi Štátnemu majetku n.p. K.- D.. Dňom 25.7.1959 došlo k odňatiu vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcov. O odňatí rovnako ako o pridelení rozhodol kompetentný orgán Okresný národný výbor. Preto vlastnícke právo z predmetnej prídelovej listiny nesvedčí právnym predchodcom žalobcom. Jej vlastnícke právo nebolo nikdy odňaté. K poznámke o zamýšľanom prevode na štát v pozn. vl. č. XXX uviedla, že nemala právotvorné účinky prevzatia sporného majetku štátom, ale iba evidenčný charakter a nemala vplyv na trvanie vlastníckeho práva pôvodného vlastníka.

V závere uviedla, že súd prvej inštancie sa nezaoberal naliehavým právnym záujmom na danom určení. Žalobcovia podali žalobu až v roku 2014. Z toho je zrejmé, že jej vlastnícke právo akceptovali nielen od vydania prídelovej listiny ale aj od zmeny politického režimu. Poukázala na rozhodnutia I. ÚS SR 549/2015 z 6.3.2016, I. ÚS 151/2016 zo dňa 3.5.2017, rozhodnutia ÚS ČR, rozhodnutie Krajského súd v Nitre 7 Co 760/2016 z 8.3.2018. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie, prípadne zmenil a žalobu zamietol.

3. Žalobcovia podali písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej v 1. rade. Uviedli, že žalovaná neuviedla žiadne konkrétne okolnosti k dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že by nejakým konkrétnym spôsobom malo prísť k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by sa jej znemožnilo, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Neuviedla žiadne konkrétne okolnosti v tomto smere, čím je jej odvolanie z tohto dôvodu nepreskúmateľné a tým nedôvodné. Neuviedla žiadne konkrétne okolnosti k dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že by navrhovala vykonanie dôkazov, ktoré súd prvej inštancie nevykonala a že by tieto navrhované dôkazy boli potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Nenavrholo vykonať nejaké dôkazy, žiadne konkrétne okolnosti, preto je odvolanie v tejto časti nie je dôvodné. Rovnako neuviedla dôvody odvolania podľa §365 ods. 1 písm. d) CSP, že by konanie malo inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tomto smere poukázala na nesprávne právne posúdenie veci, čo nie je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods.1 písm. d) ale písm. h) CSP.

Nestotožnili sa s jej právnou argumentáciou. Uviedli, že nie je podstatné, ako došlo samotným Ministerstvom zemédelství k prevzatí zbytkového statku. Žalovaná neuviedla žiaden dôkaz, pre ktorý nemali byť štátom prevzaté pozemky. Pozemnoknižná vložka č. XXX kat. úz. Q. preukazuje proces záboru nehnuteľnosti do vlastníctva štátu v zmysle vtedy platných zákonných ustanovení. Z ustanovenia § 26 ods. 1 náhradového zákona namietaného žalovanou vyplýva, že ukladalo príslušnému správne orgánu- pozemkovému úradu, potom čo bola zapísaná poznámka do poz.vl. o zamýšľanom prevzatí, podať návrh na súd na vklad vlastníckeho práva pre štát Československý. Právo nakladať s týmto majetkom patrilo pozemkovému úradu, resp. príslušnému správne orgánu. Tvrdenie žalovanej, že pre vklad vlastníckeho práva na štát v zmysle týchto ustanovení sa vyžaduje akési rozhodnutie ministerstva pôdohospodárstva je neprávny. Citovali z rozhodnutia NS SR 6 Cdo 84/2010, ktoré žalovaná nesprávne prispôsobila svojej argumentácii. Z rozhodnutia vyplýva, že k nadobudnutiu vlastníctva dochádza k zabratému majetku štátom podľa zákona č. 215/1919 Sb. až vkladom vlastníckeho práva pre štát na návrh pozemkového úradu. Z toho vyplýva, že mal byť podaný návrh na vklad a nie vydané rozhodnutie.

Vzhľadom na zrušenie intabulačného princípu od 1.1.1951 už nebolo možné po 1.1. 1951 na základe prídelovej listiny vyžadovať na prevod nehnuteľnosti vlastníckeho práva len zápis do pozemkovej knihy na základe návrhu na vklad, pretože už bol možný aj prechod a prevod vlastníctva aj mimo takéhoto zápisu. Právny predchodca žalobcov nadobudol vlastnícke právo na základe perfektnej prídelovej listiny, ktorou bol preukázaný prechod vlastníckeho práva z Československého štátu na neho a hospodáril na pridelenom majetku od 1.10.1948.

K namietanému ustanoveniu § 17 revízneho zákona uviedli, že právna argumentáciu žalovanej je nesprávna a irelevantná pre dané konanie, pretože § 17 revízneho zákona sa nevzťahuje na § 8 revízneho zákona. Rovnako považovali za nesprávny odkaz na ustanovenie § 7 záborového zákona, ktorý iba ustanovuje v odseku 1 spôsob, akým možno nakladať so zabratým majetkom a nie majetkom, ktorý záboru má podliehať. Právny predchodca nadobudol vlastnícke právo prídelom. Vstúpil do držby 1.1.1948, dobromyseľne nehnuteľnosti prevzal a užíval, vydržacia lehota mu uplynula 1.1.1961, pretože odovzdanie nehnuteľnosti socialistickej organizácii nemá vplyv na stratu oprávnenej držby. Tým splnil podmienky vydržania a potvrdil vlastnícke právo vydržaním.

Ďalej uviedli, že tvrdenie žalovanej o nestráte jej vlastníckeho práva považovali za nesprávne. Poukázali na zápisy v pozemnoknižnej vložke č. XXX, v ktorej bola zapísaná poznámka o zamýšľanom odpísaní nehnuteľnosti. Tie nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom poznámky „zamýšľaného prevzatia“ sa odpisujú z PK vložky a teda na PK vložke zapísaný vlastník už nemá právo k odpísaným nehnuteľnostiam. Ak sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti zapísané v PK vložke, má sa zato, že tieto sú vyvlastnené. Majetok zahraný podľa zákona č. 142/1947 Sb. mohol byť buď prevzatý (podržaný) štátom pre účely všeobecne prospešné alebo bol určený pre prídelu. Nehnuteľnosti zapísané v PK vložke č. XXX boli predmetom prídelu a parc.č.XXXX/XX a č.XXXX/XX boli pridelené právnomu predchodcovi žalobcov (pani H. J.). Z ust. § 28 zákona č.329/1920 Sb. vyplýva, že ak rozhodol pozemkový úrad už skôr o prídele, zámene alebo scudzení prevzatých nehnuteľností do vlastníctva osôb iných, nie je potrebné previesť skôr príslušný vklad práva vlastníckeho pre štát a sudy prevedú na návrh pozemkového úradu vlastnícke právo priamo na nadobúdateľa pozemkov pozemkovým úradom ním označeného. Zákon č. 142/1947 Sb. v ust. §17 odkazoval na procesný postup konania podľa zákona č.215/1919 Sb. (záborového zákona), ktorý vydanie rozhodnutia k prechodu vlastníctva na štát nevyžadoval, stačilo teda priame konanie štátu. Teda ak boli nehnuteľnosti pridelené, vklad vlastníckeho práva na štát sa nerealizoval a sudy prevádzali vlastnícke právo priamo na prídelcu. Po zápise do PK vložky, že nehnuteľnosti sú predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zákona č.142/1947 Sb. nebolo možné po 1.1.1951 - po zániku účinku intabulácie - považovať v pozemkovej knihe evidovaného vlastníka za hodnoverného vlastníka, pretože už bol možný aj prechod aj prevod vlastníctva mimo tohto zápisu.

Poukázali na zápisnicu zo dňa 27.októbra 1948, ktorá bola podľa pečiatky odovzdaná 27.10.1948 Poverenictvu pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu v Nitre pod číslom XXXX a predčíslo XXXX/XX. Zástupcovia pracovnej skupiny po pridelenie pôdy pre kat.úz. Q. z revízneho majetku Nitrianskej sídelnej kapitule prišli odovzdať pôdu novým nadobúdateľom. Konštatuje sa, že ide o poľnohospodársky majetok, ktorý bol revíznou komisiou pri Ministerstve zemedielstva v Prahe pod číslo 53.150/47-IX/R-12, z 21.6.1948 určený pre prídelové pokračovanie a je zapísaný vo vložke XXX v kat. úz. Q.. V. J. boli odovzdané predmetné nehnuteľnosti parc.č. XXXX/XX a XXXX/XX s platnosťou od 1 .októbra 1948 a on ich svojím podpisom prevzal. Od tejto doby znášal všetky verejné dane, dávky a poplatky. V zápisnici sa konštatuje, že graficky plán bol vyhotovený a v prírode jednotlivé parcely vytyčené Poľnou skupinou P-21. Poverenictvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy svojím konečným prídelovým plánom zo 16.marca 1953 potvrdil, že H. J., manželka po zomrelom V. J., má na základe pozemkovej reformy prídel parciel XXXX/XX a XXXX/XX. Po vykonanom prídelovom konaní podľa nar.č. 104/1945 Zb. SNR, zák.č.142/1947 Sb. a zák.č.40/1948 Zb. sa H. J. J. „Prídelovou listinou b.č. XX/XXXX z 5.mája 1958 stala novou vlastníčkou parc. č. XXXX/XX roľa o výmere 0,5000 ha a parc. č. XXXX/XX roľa o výmere 0,5000 ha . Na tejto prídelovej listine je upozornenie: „Táto prídelová listina je vkladnou listinou v zmysle § 11 zák. č. 90/1947 Zb.. Podľa predpisu nového občianskeho zákonníka však už netreba pre nadobudnutie vlastníctva nehnuteľnostiam ešte zápis v pozemkovej knihe“. Vlastnícke právo právneho predchodcu žalobcov teda bezpochybné vzniklo.

K argumentácii žalovanej o spochybnení vlastníckeho práva Československého štátu poukázali na rozhodnutia -rozsudok OS K., č.k. 12C /271/2009-573 zo dňa 23.11.2015, potvrdený rozsudkom KS K. 8Co/124/2016 zo dňa 2. 3.2017, rozsudok OS K., č.k. 9C/233/2008, potvrdený rozsudkom KS K. č.k.7Co/35/2016, rozsudok OS K., č.k. 9C 412/2012 ,rozsudok KS K. č.k. 8Co/17/2016 zo dňa 9.1.2017 (zrušil síce rozhodnutie súdu prvého stupňa, avšak z dôvodu zmeny v rozdelení parciel) , z ktorých vyplýva rovnaký záver, že zápisnica o odovzdaní majetku štátnemu majetku nemala za následok stratu vlastníctva, že Nitrianska sídelná kapitula stratila svoje vlastníctvo v dôsledku revízie, majetok prešiel na

štát a bol pridelený prídelcom prídelovou listinou. Ďalej uviedli, že odovzdanie majetku štátnemu majetku nie je platný právny úkon, pretože odňať majetok mohlo len Povereníctvo SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu za splnenia podmienok, že prídelca nehospodáril so starostlivosťou riadneho hospodára. Právny predchodca žalobcov podpísal zápisnicu pod tlakom a v tiesni. V danom prípade nejde o vzdanie sa majetku podľa § 132 ods. 1 zákona č. 141/1951 Zb., pretože to bolo možné len písomným právnym úkonom. Predmetná zápisnica neobsahuje prejav vôle právneho predchodcu o vzdaní sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. V závere namietali, že žalovaná v priebehu celého konania nepreukázala, ako prešlo na ňu vlastnícke právo zapísané na liste vlastníctva, keď pôvodne požiadal o zápis vlastníckeho práva odlišný právny subjekt Rímskokatolícky biskupský úrad v Nitre. Do prvej pozemkovej reformy bola zapísaná v pozemnkoknižnej vložke ako vlastníčka Nitrianska sídelná kapitula. Preto si nemôže svoje právo odvodzovať ani titulom vydržania. Z uvedených dôvodov žiadali napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Žalovaná v 2. rade odvolanie proti rozsudku nepodala. Rozsudok vo vzťahu ku nej nadobudol právoplatnosť.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej v 1. rade nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

6. Predtým ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, skúmal, čo súd prvej inštancie zažalil konania vadou konania namietanou žalovanou spočívajúcou v nesprávnom procesnom postupe. K uvedenému dôvodu žalobcovia správne namietali neuvedenie žiadneho dôvodu a neodôvodnenosť odvolania. Odvolací súd sa stotožnil s ich názorom, pretože žalovaná neuviedla porušenie žiadneho procesného predpisu. Rovnako neuviedla nevykonanie konkrétnych dôkazov ňou navrhnutých v priebehu konania a napriek tomu, že navrhla rozsudok zrušiť, neuviedla, aké dôkazy by mal súd prvej inštancie po zrušení rozsudku vykonať. Rovnako bez bližšieho dôvodu zdôvodnila odvolanie ustanovením § 365 ods.1 písm. d) CSP. Odvolaním odvolateľ vymedzuje predmet odvolacieho konania, ktorým je odvolací súd viazaný. Púha citácia zákona bez bližšieho zdôvodnenia nie je odvolacím dôvodom. Preto odvolací súd neprihliadal na odvolacie dôvody písm. b),e), d) CSP a vec prejednal.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie žalovanej v 1. rade a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol, aplikujúc správne právne predpisy a jednotlivé ustanovenia na daný prípad, správne a dostatočne zistil skutkový stav vecí, z ktorého vychádzal, nestotožniac sa s dôvodmi odvolania uvedenými v podanom

odvolaní, rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v napadnutej časti týkajúcej sa žalovanej v 1.rade.

Predmetom odvolacieho konania je vyhovujúca časť rozsudku vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, pretože žalovaná v 2. rade odvolanie proti rozsudku nepodala.

8. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, v rozhodnutí podrobne v bodoch 6. až 12. uviedol listinné dôkazy, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Preto odvolací súd nepovažuje za potrebné ich opakovať, rovnako nepovažoval za potrebné citovať ustanovenia zákonov aplikované súdom prvej inštancie.

9. Strany sporu v priebehu konania poukazovali na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre v obdobných veciach týkajúcich sa prídeltov z pozemnoknižnej vložky č. XXX kat. úz. Q.. Senáty v rozsudkoch 7 Co 35/2016 z 24.8.2017, 8 Co 124/2016 z 2.3.2017, 25 Co 43/2012 z 05.12.2012, 25 Co 347/2012 z 29.4.2014, 5 Co 48/2012 z 12.12. 2012 zaujali rovnaký právny názor, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na danom určení, došlo k prevodu nehnuteľnosti na štát, boli pridelené prídeltovou listinou prídeltom, ktorá je vkladuschopná listina, vzdanie sa prídeltu je neplatný právny úkon a žalovaná v 1. rade nemohla nehnuteľnosť vydržať. Súd prvej inštancie v súlade s touto rozhodovacou činnosťou odvolacích senátov vo veci rozhodol, poukázal na rozhodnutia 8 Co124/2016, 7 Co 35/2016, ktoré aplikoval pri svojej rozhodovacej činnosti a podrobne v bodoch 21.,22. rozsudku zdôvodnil jednotlivé zápisy v pozemnoknižnej vložke č. XXX a ich význam. Napriek zaujatému právnomu názoru odvolacích senátov žalovaná opakovane podáva odvolania proti rozsudkom namietajúc tie isté dôvody, poukazujúc na iné právne závery odvolacích senátov. Uzneseniami KS v Nitre 9 Co293/2018 z 3.10.2019, 7 Co 706/2016 z 8.3.2018 boli zrušené rozsudky súdov prvej inštancie a veci boli vrátená na ďalšie konanie. Senát 7 Co v tejto veci zaujal právny názor, že prídeltová listina obsahuje všetky náležitosti, od účinnosti stredného občianskeho zákonníka sa od 1.1.1951 neuplatnil princíp intabulačný, zápis do pozemkovej knihy nebol potrebný. Prídelcovia podľa zákona č. 142/1947 Sb. u ktorých nebol urobený zápis do pozemkovej knihy do 31.12.1950 nadobudli vlastníctvo dňom 01.01.1951 Podrobne sa v bodoch 10.,11., 12.,13 vyporiadal so zápsmi v pozemkovej knihe a ich následkami. Rozsudok zrušil pre nedostatočne zistený naliehavý právny záujem na danom určení a nesprávny právny záver spočívajúci v neplatnosti právneho úkonu vzdania sa prídeltu. Uznesením 9 Co 293/2018-498 z 3.10.2019 bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie za účelom posúdenia zápisu poznámky v pozemnoknižnej vložke, že nehnuteľnosti podliehajú revízii podľa zákona č. 142/1947 Sb. a poznámky, že Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať nehnuteľnosti a sú predmetom prvej revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb.. Odvolací súd vychádzal z rozhodnutia 4 Cdo 165/2013 v ktorom uviedol, že prevzatím podľa § 6 ods. 1 zákona č. 142/1947Sb. za splnenie predpokladov uvedených v tomto ustanovení prechádzali nehnuteľnosti do vlastníctva štátu. Avšak týmto prevzatím sa rozumelo právne prevzatie nehnuteľnosti v súlade s II. časťou náhradového zákona nazvanou „Prevzatie“, na ktorý odkazovala práve posledná veta § 6 ods. 1 zákona č. 142/1947 Sb.. Právnym prevzatím nehnuteľnosti bol vklad vlastníckeho práva na štát na návrh pozemkového úradu podľa § 26 a nasl. náhradového zákona.

Rozsudky vo veciach samých sú právoplatné. NS SR odmietol dovolanie proti rozsudku 7 Co 760/2016 zo dňa 08.03.2018 a dve rozhodnutia sú na dovolacom konaní. Nebolo v nich rozhodnuté.

10. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia nemal dôvod odkloniť sa od záverov odvolacích senátov potvrdzujúcich vlastnícke právo žalobcov nadobudnuté prídeltom, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa žalovanej v 1. rade ako vecne správny potvrdil. Žalobcovia uplatňovali vlastnícke právo odvodené z Prídelovej listiny pod značkou B. č. XX/XXXX, ktorú vydal Okresný národný výbor v Nitre dňa 05.05.1958. Z nej vyplýva, že parcela č. XXXX/XX - roľa o výmere 0,5000 ha a parc. č. XXXX/XX roľa o výmere 0,5000 ha bola pridelená pridelená H. J.. Z návrhu na pridelenie pôdy a budov vyplýva, že dňom prevzatia prídeltu nadobúda vlastnícke právo k prideleným nehnuteľnostiam. t.j. dňom 1. októbra 1948. Podľa Zápisnice o prídelti a odovzdaní pôd, majetku v obci Q. zo dňa 29.07.1959 - odovzdala pridelenú nehnuteľnosť novému nadobúdateľovi - Štátny majetok, n. p., K. - D..

V pozemnoknižnej vložke č. XXX je pod r. č. 14 je uvedený zápis Čd. 3142 o tom, že nehnuteľnosti podliehajú revízii podľa zákona č. 142/1947 Sb. Pod r. č. 15 je zápis Čd. 4564/1948 o tom, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave číslo B 226/48 - I./D, učeného na základe zákona č. 142/47 Sb., sa poznamenáva, že nehnuteľnosti na strane A Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a že tieto sú predmetom revízie podľa zákona č.

142/1947 Sb. Ďalej sa v predmetnej vložke nachádza aj zápis pod r. č. 4 zo dňa 30.10.1924 o tom, že na základe uznesenia Štátneho pozemkového úradu v Prahe sa poznamenáva, že nehnuteľnosti r. č. A I. 1 - 19, 21 - 34 sú zabraté štátom podľa zákona č. 215/1919 zo dňa 16.08.1919. Pod r. č. 5 je poznamenaný zápis Československého štátneho pozemkového úradu, že zamýšľa prevziať nehnuteľnosti pod r. č. A. I. 1-19.21-34 podľa zákona č. 220/1922 Sb. zo dňa 13.07.1922. Pod r. č. 7 je uvedený zápis zo dňa 12.05.1926 pod č. j. na základe rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu v Prahe zo dňa 04.03.1926 pod č. j. 131.052/25-II/4 ohľadne nehnuteľností pod r. č. A.I 1. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 34. ako parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a nasledujúce, vymedzuje sa podľa B 4.5 uvedená poznámka o zábore a zamýšľaného prevzatia. Nitrianska sídelná kapitula bola ako vlastníčka zapísaná aj v pozemnoknižnej vložke č. XXX kat. úz. Q.. Rímskokatolícka cirkev si vysporiadala vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností záznamom Z 2563-62/95 /99 v r. 1999, keď došlo k zápisu nehnuteľností na list vlastníctva v prospech Biskupského úradu v Nitre. Návrh na záznam bol odôvodnený tým, že vlastníctvo vyplýva z pozemnoknižnej vložky č. XXX, toto neprešlo na štát a zostalo zachované pre cirkev. Následne došlo k zmene označenia vlastníka z Biskupského úradu v Nitre na Sídelnú kapitolu v Nitre na návrh s odôvodnením, že Biskupský úrad nemá právnu subjektivitu.

11. K námietkam žalovanej v 1. rade o nepreukázaní prechodu vlastníckeho práva na štát a právnej predchodkyne žalobcov uvádza, že nehnuteľnosti pôvodne boli predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zákona č. 142/1947 Sb., pričom všetky nehnuteľnosti pod por. č. 14 a 15 zapísané na strane A boli predmetom revízie prvej pozemkovej reformy so znením len zamýšľaného prevzatia za použitia náhradového zákona. Náhradový zákon č. 329/1920 Sb. v ustanovení § 9 uvádza, že poznámka zamýšľaného prevzatia pôsobí ako poznámka zamýšľaného odpísania nehnuteľnosti, ak nezahŕňa všetky nehnuteľnosti vo vložke zapísané, a spolu ako poznámka vyvlastnenia. Ak nie sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke, má sa za to, že tie, ktoré sú predmetom poznámky, sa odpisujú z vložky, a teda na pozemnoknižnej vložke zapísaný vlastnícký už nemá právo k odpísaným nehnuteľnostiam. Ak sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti, má sa za to, že sú vyvlastnené. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 142/1947 Sb. pozemkový majetok získaný pre účely prídeltov je určený spolu s ostatným zabraným majetkom, pokiaľ nebol alebo nebude podržaný štátom pre účely všeobecne prospešné (§ 10 záborového zákona) a ani doposiaľ nebol prídelený pre prídeltov subjektom v citovanom ustanovení špecifikovaným. Z toho je zrejmé, že majetok zabraný podľa zákona č. 142/1947 Sb. mohol byť buď prevzatý (podržený štátom) pre účely všeobecné alebo bol určený pre prídeltov.

12. Predmetné nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX boli predmetom prídeltov a parcely boli prídeltované právnym predchodcom žalobcov. Nehnuteľnosť bola predmetom prídeltov, preto nebolo potrebné prevádzať vklad vlastníckeho práva pre štát, keďže na návrh pozemkového úradu bolo vlastnícké právo k pozemkovým úradom prevedené priamo na nadobúdateľa. Z ustanovenia § 28 náhradového zákona č. 329/1920 Sb. vyplýva, že ak rozhodol pozemkový úrad už skôr o prídeltov do vlastníctva osôb iných, nie je potrebné previesť skôr príslušný vklad vlastníckeho práva priamo na nadobúdateľa pozemkovým úradom. Zákon č. 142/1947 Sb. v ustanovení § 17 odkazoval na procesný postup konania podľa záborového zákona, ktorý vydanie rozhodnutia k prechodu vlastníctva na štát nevyžadoval, stačilo teda priame konanie štátu. Inak povedané, ak bola prevzatá nehnuteľnosť prídeltovaná do vlastníctva iných osôb, t.j. prídeltovcov, nebolo potrebné vykonať skôr, ako boli nehnuteľnosti prídeltované, vklad vlastníckeho práva na štát a súdy prevádzali vlastnícké právo priamo na prídeltovcu. Po zápise do pozemnoknižnej vložky o tom, že nehnuteľnosti sú predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zákona č. 142/1947 Sb., nebolo možné po 01.01.1951 - po zániku účinku intabulácie, považovať v pozemkovej knihe evidovaného vlastníka za hodnoverného vlastníka, keďže už bol možný prevod a prechod vlastníctva mimo tohto zápisu.

13. K stanovisku Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 6Cdo 84/2010, na ktoré sa odvolávala žalovaná v 1. rade, odvolací súd konštatuje, že v uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd konštatoval, že „zápis z 08.08.1948, v ktorom sa uvádza, že podľa oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave podľa zák. č. 147/1947 Sb. v znení zák. č. 44/1948 Sb. sa poznamenáva, že nehnuteľnosti na strane A Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a tieto sú predmetom revízie podľa zák. č. 142/1947 Sb., nemal za následok prechod vlastníctva na štát, a ani že by sa nehnuteľnosti zo záboru už predtým prepustené stali opäť zabranými, a mohli byť predmetom rozhodovania podľa zák. č. 142/1947 Sb.“ V tomto rozhodnutí Najvyšší súd posudzoval, či pozemky zapísané v pozemnoknižnej vložke na základe prídeltovovej listiny spadali pod možný prídeltov podľa

zákona č. 142/1947 Sb. v súvislosti s tým, že v pozemnoknižnej vložke bola poznámka o zamýšľanom prevzatí nehnuteľnosti podľa zákona č. 220/1922 Sb., pričom následne bola poznámka o zábore a zamýšľanom prevzatí vymazaná, s tým, že v ostatných nehnuteľnostiach zostala v platnosti, a pri pozemkoch, ktoré neboli zo záboru rozhodnutím prepustené, sa v pozemnoknižnej vložke zápis o ich prídele novému vlastníkovi a ani zápis vkladu vlastníckeho práva pre štát nenachádza. Podstatou rozhodnutia bolo posudzovanie zápisov v pozemnoknižnej vložke nasledujúcich po zápise poznámky zamýšľaného prevzatia nehnuteľnosti.

14. K námietke žalovanej, že o odňatí rozhodol Okresný národný výbor, ktorý bol oprávneným orgánom odvolací súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo 157/2007 zo dňa 14.10.2008, kde súd vyslovil svoj názor, že „v zmysle ust. § 3 ods. 3 vyhl. č. 507/1950 Ú. v. na okresné národné výbory prešlo vykonávanie vyúčtovaní s odchádzajúcimi prídelcami a dozor nad hospodárením prídelcov, aj podľa ust. § 23 nar. vyhl. č. 507/1950 Sb. Toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že na národné výbory prešla právomoc vyúčtovania s odchádzajúcimi prídelcami a dozor nad hospodárením prídelcov v zmysle § 23 ods. 1 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR a citácia celého ustanovenia § 23 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR znamená len právo národného výboru vyjadriť sa k rozhodovaciemu procesu o odňatí prideleného majetku.“ Rovnaký právny názor uviedol aj Najvyšší súd v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo 123/2003 a sp. zn. 3Cdo 12/2004 s tým, že okresné národné výbory neboli oprávnené na rozhodovanie o odňatí prídelu a takéto rozhodnutia boli nad rámec ich právomoci.

15. Žalovaná namietala, že došlo k vzdaniu sa vlastníckeho práva prídelcu v súlade s ustanovením § 132 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb.. Odvolací súd sa s jej názorom nestotožnil, pretože zápisnica zo dňa 25.7.1959 neobsahuje prejav vôle vzdania sa prídelu. Z obsahu zápisnice len vyplýva pridelenie a odovzdanie nehnuteľnosti podľa predpisov o pozemkových reformách dňom 25.7.1959 novému nadobúdateľovi ŠM. Z rozhodnutia vyplývajú len povinnosti nadobúdateľa na pridelených nehnuteľnostiach riadne hospodáriť.

16. V závere odvolania žalovaná namietala nezaobranie sa naliehavým právnym záujmom na danom určení. Súd prvej inštancie rozhodnutie v tejto časti zdôvodnil v bode 20 rozsudku. Odvolací súd sa s jeho dôvodmi stotožnil. Nestotožnil sa so záverom rozhodnutia 7 Co760/2016 zo dňa 8.3.2018 poukazujúc na právne názory Ústavného súdu SR. Rozhodnutia ústavného súdu boli známe už v čase rozhodovania senátu vo veci 7 Co 35/2016 zo dňa 24.7.2017 v ktorom zaujal senát názor, že naliehavý právny záujem na danom určení je daný.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcom v 1. až v 9. rade voči žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov nárok na odvolacieho konania v plnom rozsahu z dôvodu, že žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, úspešní boli žalobcovia. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).